

שפטם ואוזע חזרו סק נוקהפלסן. ג' אברדים
ע. ענטש תביזד שאהרגהובו גאנטש עט
לנרטע טעה החרטער לאיזים בפדרטיא
געטן בע קידל ערף יסודיאל.

ספר מלחמת השם

שמים וארץ חגרו שק והתפלשו
באפרים על עוסקי תורה שהרהייבו
בנפשם עוז ל夸וע ספר התורה לגזרים
בפרהסיא בפנוי כל קהל עדת ישראל.

בעזהש"י

יום ג' לסדר זכור את אשר עשה לך מלך שנת תשמ"ז לפ"ק.

לכבוד הרבני החסיד המופלג
והמפואר כל אחד מהולל כפי ערכו
נ"י ויורח.

הננו להצעיע לפניכם עניין חדש ממש שהודורות
שבعرو לא זכו (קרי: זכו שלא) לראותו ולהכירו, העניין
הוא עשיית התורה הקדושה ומצוותי פלשתר באופן
مبהיל ונורא אשר כמוهو לא נהיית מימות שבתי צבי
ימ"ש וכת שלו, אשר כידוע. כניסה ביוםיו רוב כל
ישראל ופקד עליהם לקחת חלב הכלויות שאיסרו
בכתרת ולברך עליו בקול רם בשם ומלכות "ברוך אתה
ה' המתיר אסורים" (ראה בספר תורת הקנאות לר'
יעקב עמדין ז"ע, אמשטרדם שנת תקי"ב ונדפס מחדש

באי הוצאת מקור ירושלים, תשל"א, ראה בדף 45-46) ואבלו חלב הבליות לשובע נפשם ועל פי עדותן של חכמי הדור הי' זה ערומותיות נפלאה של אותו רשות ימ"ש כי עי"ז נפתח לפניו השער להחדר בתוך לבות בני ישראל כל כוחות הטומאה שלו ולאחר שאבלו החלב נתמTEM לבם ולא הי' מי שימחה. ואף אחר שהחדר בפרהסיא כל איסורי עריות שבתורה והפך אותן מעבירה למצוה גדולה נלכדו בראשתו גודלים וטובים ורובם כלל ישראל.

הננו עומדים עכשו קרוב לד' שנים מאז שהופיעו חכמי הדור בהכרותם המרעשת להזעיק תבל ומילאה שלא לאכול בשר בהמה בכל ארצות אמריקה על שמצאו כי אין מנקרים את החלב כלל.

מיד אחרי השערורי' קמו אנשים בני בליעל מחוסרי השגה חומר איסורי כרויות, במיזח אצל מאכליות אסוריים המתמטמים הלב והמוח, ושכרו אבריכים בני תורה עבור אמתאות מלאות כסף לברור שהנקיור הנעשה בעת הוא באופן היותר נעלם. מעשה שטן העלילה והאבריכים נתפסו ברשות הס"מ אשר דרכו לצוד נפשות יקרות על ידי אוצר הכסף שלו, והצליח הס"מ באופן יוציא מן הכלל במצבו (כמבואר בס' פרשת הכסף באורך גדול). ולא רק שבירורו היתרו אלא שנעשה לפיהם מצוה גדולה לאכול בשר בהמה שאין מנקר.

הגע עצמן! אבריכים מדרגת הראשונה נתרדרו עד עמקי השואל, נאבד מהם כל רגש לכל הקודש לנו

ונעלם מהם כל זיק אנושיות, לא נתביישו לסייע ולזולג בפרהסיה קיבל עולם ומלואה במילתה דעבידא לגליו. לסוף דבריו אלקיים חיים ולבשות בערמוניות נפלאה מצוה גדולה לאכול חלב. פרי עמלם הוא הקונטרס "פרי תמרים" חלק י"א, שיצא לאור חנוכה שנת תשמ"ג, ובשעתו עשה ערובי גודלה בעולם התורה והיהדות, כי מהמת חוסר ידיעה במקצוע הניקור עלתה בידם לسمות את העינים, ולבשות רושם כאילו הכל בסדר יפה, וכל החלבים הנאכלים הם היתר גמור, ואין מקום אפילו להחמיר בחלב שהם איסור דאוריתא גמור ומפורש בקרא.

קבוצת אברכים הבקיאים בדיני ניקור, כאשר ראו הקונטרס ההוא נשתוממו מול המזהה, לא האמינו למראה עיניהם, כرسו ברעו ברך וכמעט התמוטטו מרוב פחד וחלה. צמרמותה אוחזת והשבץ הקיף את כל גופם ושאלו שאלה מיד גדולי הרבניים אם אינם מחויבים לקרוע קריעה שאינה מתאהה, כי לדעתם קונטרס זה הוא קריעת הספר תורה לגוזום להבעיס בפומבי לעיני כל ישראל. מצאו שמטרת כל הכותבים לעקור פשוטו כמשמעות מזות חלב מן התורה. גילוי פנים בתורה באופן נורא וمباهיל כזה מאברכים הקרואים שומרת תורה לא הי' עדין מימות עולם.

תוכן הקונטרס פרי תמרים הנ"ל:

1. כל מקום שהי' באפשרות לדוחק ולהעמיס אפילו בדוחק היית גدول פירוש מעוקם בדברי פוסקים

הקדמוניים להורות היתר, עשו כן. ואפ"ל לעkor עי"ז הפירוש שקבלו המנוקרים הישרים דור אחר דור עד ימות המחבר.

בשיה' מן הנמנע, אז העתיקו לשונות הקדמוניים וחთכו וקצתו מלשונם ברישא — באמצעותו — ובטופו — כפי אוטה נפשם עד לקבל צורה חדשה, ואותה הפסיק שבפניהם בחיבורו כתוב על הלב גמור אסור מן התורה לכל הדיעות בעונש כרת, נחלף דעתו, פשט צורה ולبس צורה חדשה, וככיוון שיטחו שהיתר גמור לאכלו בלי שום פקפק, יאכלו עניינים וישבעו למהדרין מן המהדרין. אין ספק אצלינו אילו היו אותן הקדמוניים עומדים מקבריהם לשעה אחת לראות מה עשו הויפנים הללו היו קורעין אותן כוג. וגם קורין אותן למשפט לפני ב"ד של מעלה. וגם בעת מצערין בעלי הרף בקבריהם על גודל הפשע להחליף בדבריהם ולפרנסם בשם רשות תרופה — מזווה תחת עבירה — אין לך חוטוי שכבי יותר מזה, ואין לך ניתוח המתאים מבחיל מזה. כי כל כזאת הלב שנאכל דבר יום ביום על חשבון קשה להם כאלו חותcin כל גופן במסירות של ברול מלובן (וכל מאמין בקדושת מעשייהם הקדמוניים כך דעתו). בלי ספק — דהיינו איש פשוט נפשו טולדת שיأكل אחד הלב על חשבון כ"ש אני קדושי ארץ שמירותתי ממנהג כל מד"ס יותר מאשר איסורי תורה.

בברוך דוגמא מסגנון ותוכנות הספר. ואופן סילופן
בדרך משל:

היי יכולם לכתוב בזה הלשון מצוה (חס ושלום) להיות רשות, ומקרה מפורש בתהילים "שומר ה' את כל אהביו ואת כל הרשעים". וכי תימא הלא כתיב אח"כ ישמיד? אין זה עסוק שלהם, להם יותר טוב להשמיט את זאת כדי להציג המטרה. וכן היי יכולם לכתוב מצוה (חס ושלום) לעבור ע"ז כמו שנאמר בתורה "וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם" ואח"כ כותבים שנאמר "זה אדרמה תתן את יבולה, ישמתם את דבריו אלה על לבבכם" והشمיטי מ"ש בתורה "לא" זוכן יכולם לכתוב מצוה (חס ושלום) לגנוב כמו שנאמר בעשרה הדברות תנוגב, מצוה (חס ושלום) להרוג כמו שנאמר בתורה "תרצה" וכן להלהה.

בעיני הקורא נראה אולי בשחוק, אבל האמת המר כי כך עשו בכל הקונטראנס הנ"ל כדי לברר באופין זה שהניקור שעושין היום כהונן והחלב הנשאר (כמו חלב הכבד והכלויות) שומן הוא.ומי שיש לו עינים לראות גם בקי ההלכות ניקור. מתרשם מkontrass פרי תמרים הנ"ל ממש כמו אילו היי נכתב דוגמא הנ"ל.

אווי לו לדור שכך עלתה בימי, כל היודרים שנכתבו על דור עקבתו דמשיחא אינו מגיע לחורבן הלוזה. ולא די בכך שחיללו שם הנכבד והגנו אעשות תורה — אשר באוטיותיו נבראו שמיים וארץ וכולן שמאות של הקב"ה. ובשבילן נברא העולם והוא כלי שעשוינו של הקב"ה — כתבי עיתונים להבדיל אלף אלפי הבדלות — (אשר תשובתו חמורה מאד), עונשו לרדת לעמקי השאלה, מקום המיוחר לעוקרי הדת ומסלפי התורה שבכל דור ודור וכרתו בידים

חלקים מעולם הבא כמבואר בסנהדרין ר"פ חלק
וברמבי"ם הלכות תשובה שהמגלה פנים בתורה שלא
כהלבה אין לו חלק לעולם הבא. והוסיפו עוד חטא על
פשע שחטאו והחטיאו את הרבים וגרמו לעודה קדושה
המשתוקת לדורות בדרך המסורת והצורפה — לאכול
mdi يوم ביום אלפי אלפי צויתים חלב דאוריתא.
ובזה הכו הרב מחודד לשדרת יהדות החדרית וכברתו
בפראות שורשי האילן שהי' מעוטר להצמיה דור
תמיימים וישראלים ההולכין בדרך השם בלי פשרה וסתיה
כליה כלל. אין לנו הדיו והנייר לכתחוב גודל ההפסדר
וההיזק שעשו לכל ישראל — בעזה"ר נשארנו מתי
מספר אחר השחיטה הנוראה ביזמת הרוצח הגרמני
ימש"ז, ומה שלא זכה רשות זה לגמור באו הילו
בשליחות הס"מ לבנות. ולא הגופות — של汗 עכ"פ
יעיל תשובה וזעקה — אלא גרמו שחיטה נוראה על
ציפורי נפשה של כל ישראל שנשאהה לפלטה בדרך
נס והצללו גופם מרוב הטבחים. עכשו באו אלו
וחילולה, הלא בחטאיהם שבין אדם לחבירו אין יהה"ב
מכפר על אחת כמו וכמה המחתיא את הכלל ישראל
כolio מאין ימצע תרופה למכתו והיאך יכופר עונו
ויסלח חטאיהם על החטאיהם פשעים של בני ישראל
שאכלו חלב על חשבונם וננטטם לבם ויצאו מדרחיהם
לדרחיהם עד שפרקנו מעלייהם על התורה ומצוותיה (כמו
שהיירע כבר לדורות הראשונים באmericה על שלא
גוזרו בזה לא נשאר אחיהם אלא דורות של פורקי
על תורה ומצוות בתכלית). והפלא הכני גדול שרבות גודל
חויב חבר בעל המכשיר לבשר לא נח דעתו עד שראתה
לנחותן להורות מעשה לרבים כי חלב המותרת עפ"י

ספר הנ"ל אין בו חשש אפילו לאנשים מדקדקים ובפומבי בחתונה גדולה פיו פתח והוירק לתוכה החתיכת סאלامي אשר אפילו ההידיות שבחדירותים מפחוד ומירחתת לאכול כי הוא המפורסם כבר הרבה שנים שקרוב לרובו תוכנו חלב, (משמעותה ש"ז ימ"ש הנ"ל).

ב"ה שמסר עולמו לשומרים, והקדמים הרפואה למכה והאר את רוחן של בניبني עלי' לחבר חברה המגלה פרצוף האמתי של סופרי פרי תמים הנ"ל, ושם החברת הוא "עלבונה של תורה".

המעיין היבט במתינות ובהתישבות בكونטרס "עלבונה של תורה" (שליחתי לפניכם כאן), יראה בעינו כי לא הגזemoן כאן כלל, אדרבה, לא כתבנו אפילו בטיפה מן הימים מן האמת המר. ואפילו היו כל הימים דיו, וכל דיררי ארעה לבלבני, וכל עצי השדה קני קולמוסין — אי אפשר לתאר חומר העון להכשיל באיסור מאכלות אסורות יותר חרום שבתורה המתמטם לבות וראשי הכלל ישראל.

עתה אחיך קורא הנעים — חשבנו שכבר הגיעו הזמן להתבונן ביןך לבין עצמן מה חוכתך בעולם בעת. באיזה חשך אתה אוכל ומצליח לBITACHON בשאר בהמה ואיזה טעם אתה מרגיש בהן. (אפילו רק ליום טוב בלבד — או במקומות חתונה אל יבטחך לך כי בשאר שלך מנוקר כדת וכלהקה כי מניין לך הבטחון החזק הלויה אחר שרק מיעוטה דמיועטה מזקנים היישושים הדרים בארץ ישראל בקיין בניקור והן הן העומדים

בראש מערכות אלקים חיים וצועקין בלי הרף הסירו
מעל סירוי הבשר הבהמיה כי בנפשכם הוא!! סם המוות
של כריחות גופות ונפשות ישראל – נתונה בכל
קדירה שלبشر המתבשלה – שמו – חלב הוא!!!

הכבר התבוננת שבכל חתיכתבשר שאתה מאכיל
לבעך או בתרן כאילו אתה מאכילן סם המוות – מאכיל
שכתבה תורה כי עונשו ברת – אין בין לבין סם
המוות ולא כלום. וכי יעלה על הדעת שאב או אם
הרווצה בארכיות ימיו ושנותיו של בניו ובנותיו
החבריים לו יותר מכל הון, יקח בחפה לב וכשאת נש
חתיכת סם ויתן לתוך פיהם בלי שם רחמנות
וחמליה? הלא ברור ששם אב או אם לא יאכיל לבניו
מאכיל אשר רק אחד יצעק כי סם המוות הוא אפיו
אלפים בוגדים יצעקו אין בו סם, ירחק מספק רציחת
אפיו אלף שעירים ואפיו מכיר בהצעוק שאינו
מוחזק בבירור לאיש אמרת – כי מה לו ולצרה.
ועכשיו שצעוקין אנשים אמיתיים רבנים גדולי הדור
שבל עסיקיהם ביום ולילה תורה ועובדת ד' – הן הנה
הצעוקין **חֶלְבָּב** בבשר הסירו ממנה – ולעומתם הן
הकצבים והשוחטים הן וקרובייהן וכל השיר להן (ע"י
כסף זהב אשר עמהם) המבטיחין שאין לחוש לדבר.
האריך יರהייב האדם בנפשעו לע האכיל עדין כל זה
לעצמם וביתו אין זה עונש ברת שנאמרה בתורה.
החי מרגיש מה זה עונש ברת שנאמרה בתורה.
ההרגשים נצטנו עד כדי הקפה.

ומה עם הנשמה? הלא מאכלות אסורת ראש
המוזיקין ומחריבין כל רגש בನשמה היהודי. אכילת

חלב לילדיים הוא כמעביר בנו ובתו לבית הכהנים רח"ל. כי סופו של דבר לאט לאט מטמטם המוח והלב עד שכל הקודש לישראל נהפר אצלם לעג ולקלס.

רבים טועים כאשר רואין בניהם ובנותיהם אוכלים חלב שבבשר בהמה דבר יום ועדין הילד היהודי בשאר. לדאובניינו טעות זו מושרשת בלב הרבה מישראל ומצויה גדולה להוציאן משיבושן טמתום הלב אין הכוונה כי מיד אחרי עיכול הבשר עם החלב ילך להכומר להתנצר. גם אם יאכל חזיר הרבה פעמים לא יעשה כן ויש שאכלו שנים הרבה ועדין לא נשתחמו. אלא המכון האמתי הוא כך:

נפשות ישראל מקור מוחצבן ממוקם גבוהה מאד, חלק אלוקי ממש, והוא יסודו של כל בר ישראל להכנע לבבו תחת על התורה ומצוותיו ית"ש. הנשמה משותקת להכנע לבבו תחת על התורה ומצוותיו ית"ש. הנשמה משותקת לעניינים עילאיים כמו לימוד התורה – תפלה – עשיית חסד ושאר המצוות. ומה"ט אמרו חז"ל דמי שאינו רחמן וגומל חסד בידוע דלאו מזרע ישראל הוא, נשומות ישראל כולם מחומר אחד נעשו. ברצון העוז והחזק לעשות רצון קונו וכדחויל (ברכות י"ז) דרך השאור שבעיטה ושיעבוד גליות מעכbin מעשיות רצון השם ולעתיד לבא כшибיר השם ב"ה את הטומאה מן הארץ יהפכו כולם לעבדו שכם אחד.

טמטום הלב פירושו איבוד הרגשה לתורה וביטול הרצון וההשתוקות לעשות רצון השם ברוך הוא מצד

פנימיות ליבו, ודבר זה אינו נעשה ברגע אחר אלא לאט לאט, כמו מחלת הלב. שלאט לאט בהצטברות צער ועיגון הנפש נתקף הלב, בן גם בזה. אף אם מקיים מצות בחיצנות איי' הוכחה שלא נטמת הלב דמחמת الرجل וכן הבועה לשנות מהסבירה שבו עצה גדול וחיה גורמת לו להחיזק בתורה ומצוותה. הדבר דומה לגלגל גדול הטובבת הרבה גללים קטנים שם יגלגל האדם גלגל הגדל במחירות חזק או גם באשר יניח ידו עדרין יסובב מאליו משך זמן קצר, בן הדבר בשמתת האדם. וקרא כתוב "נֶר ד' נְשָׁמַת אָדָם", כמו שהנר הולך וככבה לאט עד שכבה למורי, בן הוא ממש בשמתת האדם. וע"כ כתיב "נְשָׁמַת" ולא "הָאָדָם" להראות דקאי על הנשמה ולא הגוף.

טמטום ההרגשים וככבודת האדם ועיפותו לרجل כל דבר שבקדושה הן הן הדברים הנעים ונגרמין ע"י מאכלות אסורות. וסוף של דבר, אחר שבכל דבר קודש צריך ללחום מליחמה כבידה עם הרצונות שלו שישכינם גופו ונשנתו שנעכר לקיים דבר מצוה או ללימוד תורה ד', אחר זמן זומן ומתחיל לדלג בתחילתה על דברים קטנים כמו מנהג ע"י שמצטער בכל דבר קודש — מסייען לו להסיק המשקנא כי אפשר להקל בהם — ואח"כ מתחילה לבטל מצות ררבנן (שאיןם לרוח הגוף) — ולא נר חנוכה — שאין לגוף צער בו כלל, וכיוצא) ח齊ו לכם וח齊ו לך, ואח"כ מפתיתיו שאין זמן קר"ש דבר נחוץ כל כך להטריד משניתו בשבילו (והוא כבר מ"ע מה"ת לקורתו בזמנו — לרוב הפוסקים — עי' מנחת כהן ופתחי לפמ"ג) ובתפלין די לו לקנות זוג בזול היותר ע"ג שהוא

שמונה מ"ע של תורה. בכל יום, ואח"כ במתינות יורד מטה מטה, מתחילה בגניבות עכו"ם ומסיים בגניבות וגזילות ישראל – נכשל במסירות ומלשינות – הסתכלות אסורת שהוא ל"ת של תורה הן בפועל הן בכלי משחית הנקרא טעלעוויז"ע – ושאר איסורי עריות רח"ל – וככה אמרו חז"ל דרך דרכו של יצה"ר היום אמר לו עשה בר ולמחר עשה בר עד שאמר לו לך עבד ע"ז והולך ועובד.

וכ"ז בא ע"י טמطم הלב והמתת רגשי הקדושה, שנעשו בעקבות אכילת דברים האסורים, שסללו سبيل רחב להיצר להחדיר בתוך הלב ולהעבירו על דעתו.

ואחר כל הנ"ל וכי יכול אתה לומר לעצמך כי נקי אתה מכל אלה ועודין לאسلط בר או בבניך ובבנותיך כה הטמיטום אשר מנפש עדبشر ייכלה.

אין הרבר כמו שהיצר מתחה אותו שטמטום הלב הינו בשזרק הcovע מעל ראשו, מגדל בלורית ומגלח זקנו, ועוד אז יהודי כשר הוא, לא! ולא! ועוד הפעם לא! אלא כי אדם המלבש כובע גבוח ורחבנה, קוזוצתו סדרות לו תלתלים, זקנו יורד על פי מדותיו, לבש טלית עם עטרה רחבה, ופושע עקב בעד גודל, ועודין אפשר כי נתון ומסור כל כולו תחת ממשלה השטן וחילותו ולבו מטמיטם עד לאחד. ואבן הבוחן זהה, תבדוק ותחקיר אחריו איה הנהגתו בבית המדרש; וכי מתחפל ווענה אמן כראוי ונזהר מלחשיך? האיך התנהגותו בממנות, וכי ממונו באמות ממון בשער? וכי מדקדק לקרות קר"ש בזמננו? וכי מדקדק ונזהר

מהסתבלות אסורת גם כאשר נוטע בערפלאן? האיך מתנהג בשולחן שלו הכי נזהר מלהעלות מאכלות שיש מעירין עליו או אותן אכילהו גבורה עליו שלא לוותר על דבר המתוק לחיק ונחמד למראה?

לבד מכל אלה כבר הורה ז肯 (לקוטי אמרים פ"ח), נש"י ישעי ע' י"ד) שאם אדם אוכל דברים האסורים כל התפלות שמתפלל בכך זה כל המצאות שמקיים — כל תורתו שלומד — כל האורחים שמאכיל מזוה — אין נחשבין לו למעלה למצואה. ועי' בספר חסידים דאם האדם אינו עומד בנסיון באיזה מצואה (כגון אם לאכול בשר או לא) אז אין הקרא"ש שלו עולה יפה. וכמה נואלו אלו האנשים שאוכלים בראש השנה בשר בהמה להיות בטוח שתפלותיו ביום קדוש הלווה לא יעלו לרצון רחל.

לאור הנ"ל אם תמצא סימני הנ"ל אצל אשטרך — בניר ובנותיך דע לא הם הנאים אלא פרי חטאת אבותיהם המה אוכליים. הבשר והחלב שהאכilioו אותן אבותיהם דין גזרם בגיןן ואלה העצאן מה חטאו. ובאלוי הימים ממש בא לידיינו מסקנו של דוד"ח שנתקיים באחריות הימים על משפחות זרע היהודים והסר הכל מבהיל כל רעיון ומדראה כל נפש. כי נמצא שככל בית (במעט) יש לכבה"פ בן או בת אחד שיצא לתרבות רעה רחל וסדר מדרכי אבותיהם בריש גלי.

עוד הפעם! טרם אתה מכניס בשר בהמה לביתך ומעלהו על שולחן שים נגד עיניך שכעת כל נפשות ביתך על משקל המאונינים:

עוד הפעם ! טרם אתה מכניס בשר בהמה לביתך
ומעלתו על שולחן שם נגד עניין שכעת כל נפשות
ביתך על משקל המאזנים :

אנו בטוחים שאתה הקורא היקר בגודל
רחםיך על עצמן – אשתק – בניר –
ובנוגה – תעין היטב בכל קונטראס

זהו טרם תיגע עוד הפעם לקנייתبشر
בבמה.

**ברכת כתיבה וחתימה טובה
הכ' שלום יודא גראס
אב"ד דקהל "מגן שואול" ד'האלמן**

גב. נא לגודל האחריות כאשר פועל נפש
ישראל — מתחבש מעלהו אחר שקלט מהקונטרס
כל צרכו, להעבירו לאחרים על מנת לזכותן ולהצליל
נפשותם היקרות מרדת שחת על ידי קריאה בקונטרס
דנן, ויש בזה ממש חסד עם הגופות והנשימות גם יתרה,
לחבירו ודורתו אחוריו.

ובפרט אם כבודו נכשל גם בן בלי יודעים באכילת
בשר בבמה, לשובת המשקל יחשב לו להשפיע על
אחרים להפסיק באכילת בשר בבמה מיד. ועייז' זכותן
זוכות דורות בשירות שיעמידו יזקפו על חשבונו.

כמו כן שהקונטרס "עלבונה של תורה" לא העלה
כל הסילופין הנמצאים בקונטרס פרי תמרים, כי יש
בhem לאלפים ולא הספיק הפנאי והקונטרס "עלבונה
של תורה" הוא רק בעין דוגמא מסגנון מעשייהם של
כותבי פרי תמרים הניל, ישמע חכם ויוסיף לך ואי'ה
עוד חזון למועד אם לא יתחרטו על מעשיהם וישבו
בתשובה ברבים

בשורה טובה לעולם התורה

"קובץ כל ספרי ניקור"

בטי' כרכים משובצים בכל מיני הידור וויפוי מעולים לא היו כל הספרים הללו של ניקור מצינו בשוק, וכעת נדפס כדי לתת אפשרות ביד הרוצה לרכוש אותם, כי ע"י חסרונו הספריםربו המכשולות ממש השנאים שבערנו.

בדורות שעברו היו משלמין מחיר שבעולום לרכוש הספרים והקונטראסים יקרים המציגות שלא נמצא אף אחד בעיר, והרבה עם וטורח השקיע המוויל להשגון לזכות בהן את הרבים. וכאשר אך יצא לאור עולם ממש נחטפו מן השוק גודל יקר תכבותן.

קצתה דעתנו מלדעת עוד כמה שנים ישאר הזדמנויות זו לרכוש רוכש היקיר הלו לכל מי שירצה, וכמו שעכשיו לא היו נמצאים בשוק כלל משך הדורות. ומסתבר שלא במחירה יודפס עוד הפעם לרוגל הוצאה הגדולה.

אל תמתינו שיגיע הזמן אשר תבקש הספר ככסף וממטמו ניס ולא תמצאנו כי במהרה יazel מן השוק. מהרו והביאו ברכה לביתכם, עוז יגיא זמן ותאלצו להתרחט על העבר, שהיה לכם הזדמנות בה קלה לרכוש את כולם ולהיות תורה כל מעשי הניקור — ויסוד מלאכת ועבותת הניקור בתוך ביתך ועל העצלות שהי' בז א' באת עכשו לחילשת הדעת והלב לחפש אחר הספרים ואיננו.

הכמה מוצמצמת וכל הקודם זכה

ג.ב. זה איזה זמן שהחלה התעדירות גדולה בקרב ראשי היישוב והគולים למדוד מעשי הניקור מושרשה, ורבה בני ישבותי כבר שקווען ראשן ווובן בלימוד זה. וכולם כאחד מודים: שללא הקובל' מספרי הניקור לא מאה מוצאים יד ורגל ביחסות והכללים העיקריים במלאת הניקור וגם טעויות למה ואלף ע"י העיוון בקיצורים בלבד. ורק עכשו אחר העיוון והלימוד בהם עלה בידם לברר כל פרט על בוריין האמתי.

הכנס אוצר בלום לביתך

הסעיף כולל קי"ח ספרי ניקור מזמן הרמ"א זי"ע עד היום הזה

\$90.00 —

להשיג אצל המחבר:

VAAD MISHMERES HANIKUR

C/o Rabbi S.J. Gross

4711 - 12th Avenue, Suite A-5, Brooklyn, New York 11219

הספרים לא ישלחו בחוזות רק אחרי קבלות המעות בדמי קדימה ולא בהקפה כלל.

השם _____ הכתובת _____

העיר _____ חמדינה _____

SAVING YIDDISHKEIT

This great Fortress is a Chain-Link Wall of Fire for faithful Jewry in the Holy Land throughout the whole world

Here is mirrored the great work that the great Admor Shlita founded and is carrying on with literal self-sacrifice until this day.

...standing in the front lines and leading the unending battle to break the wall that obstructs those who want to pour the foundations for true, real Kashrus.

... are Sanctifying G-d's Name before the whole World, declaring that Moshe is Truth and his Torah is Truth ("Emes").

... their glory fills the land... great strongholds against evil winds that blow on Klal Yisroel.

Contents

- Three thousand letters blessing and encouragement from the Great and Sages of our generation.
- Propaganda and distribution done by our offices in all the Diaspora.
- The number of works that were written and published by the grand Author during 18 years total 286 books.
- The number of copies printed and distributed FREE thru the Institute for Publishing the Books of Judah and Israel in the entire Jewish world, total 850,000 books.
- The cost of printing and mailing totals over 2 Million Dollars.
- The Deficit totals: \$1.5000,000.00
- The Annual Budget for 1986 is \$1,750,000.00

THE DEBTS HAVE ACCUMULATED ABOVE OUR
HEADS! PLEASE! COME AND TAKE PART IN
UPHOLDING THE FOUNDATION FOR PUBLISHING
BOOKS FOR THE MERIT OF MANY IN THE ENTIRE
WORLD, AND GREAT IS THE SHARE OF EACH ONE
WHO AIDS IN SUCH A GIGANTIC AND LOFTY
UNDERTAKING OF SAVING JEWISH SOULS.

Please lend a hand to this lofty Foundation to partake in the publication of a Book in the Sainted memory of departed relatives for whose Souls this will be a great Uplifting and through which they will intercede for you to be saved in all manners from Above, for you and your worthy family and all the Nation of Israel, Amen.

Tel: 718-436-8086

ספר
מלחמת השם

מדריך לכשרות ולחיזוק הדרת

— ייחוץ דחתאחות הקהילות —

כולל תשובות, מכתבים ובירורים בעניין כשרות מאכלים

ביה חודש - תשרי'הון תשמ"ו ... שנה ח' קונטראס ל'יח (כרך ח)

בפיקוח הרב הגאון

מור"ה ר' שלום יהודה גראס שליט"א

אברך"ק האלמן יצ"ז

יועצא לאור ע"י

וועד הכשרות

ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות

באמצעים של בירור, חקירה ודרישת
התיעצות, הودעה, והצעה

הוצאה שלישית

38

MADRICH LAKASHRUS

5746

Oct. - Nov. '986

Vol. 8, No. 38

**"Let the days of
silence be ended."**

Dedicated to Strenghtening of Kashrus
Through Research and Developement

38